

Sygn. akt II CSK 295/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] "W." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Ż.

przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga kasacyjna pozwanej I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 grudnia 2012 r.

Zawarty w treści skargi wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Skarżąca przedstawiła to zagadnienie w formie pytania:

„Jakie obowiązki w świetle przepisów kodeksu cywilnego ciążą na stronach umowy sprzedaży rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, które mają być odebrane partiami, których wielkość i terminy nie zostały określone w umowie, we wskazanym zakładzie sprzedawcy, po uprzednim zapłaceniu ceny, a koszty i organizację transportu ma zapewnić kupujący, a w szczególności:

- czy sprzedawca jest zobowiązany - w razie bierności kupującego - wzywać go do odbioru towaru, by zapobiec uznaniu sprzedawcy za będącego w zwłoce z wydaniem ?
- czy kupujący, który nie korzysta z uprawnień określonych w art. 465 k.c. i nie płaci całej ceny może być uznany za będącego w zwłoce z odbiorem rzeczy?”.

W odpowiedzi na skargę powódka [...] „W.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, bądź oddalenie tej skargi, a w każdym przypadku o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy według przyjętej w kodeksie postępowania cywilnego procedury następuje dwuetapowo. W pierwszej kolejności w ramach tzw. przedsądu, na posiedzeniu niejawnym Sąd Najwyższy ustala, czy skarga kasacyjna nadaje się do przyjęcia i rozpoznania, a dopiero po pozytywnej weryfikacji skargi, Sąd Najwyższy może rozpoznać ją merytorycznie. Taki układ postępowania wynika z charakteru skargi kasacyjnej jako

nadzwyczajnego środka zaskarżenia realizującego w pierwszej kolejności cele publicznoprawne.

Według art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Ponieważ skarżąca powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego trzeba podnieść, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.).

Tych wymagań nie spełnia wniosek pozwanej spółki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazane przez skarżącą zagadnienia prawne zostały sformułowane na tyle kazuistycznie, że uniemożliwia to nadanie ewentualnemu rozstrzygnięciu merytorycznemu Sądowi Najwyższemu znaczenia dla rozwoju nauki prawa i orzecznictwa. Jak podkreśla się w judykaturze istotne zagadnienie prawne powinno mieć charakter abstrakcyjny i generalny, nie może odnosić się jedynie do bardzo specyficznych okoliczności faktycznych konkretnej indywidualnej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2011 r., II PK 211/11/ niepubl.). Skarga kasacyjna jako nadzwyczajny środek odwoławczy ma uwzględniać także interes publiczny, co przejawia się w rozstrzygnięciu rzeczywiście występujących w konkretnych sprawach istotnych zagadnień prawnych, których

rozwiązanie może służyć rozwojowi orzecznictwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007r., sygn. akt I CSK 292/07, niepubl.), zatem jedynym celem skargi kasacyjnej nie może być tylko partykularny interes skarżącej niezadowolonej z treści zapadłych orzeczeń. W istocie rzeczy zamiarem skarżącej jest poddanie Sądowi Najwyższemu rozpoznanej przez sądy powszechne sprawy pod dalszy merytoryczny osąd. Taka motywacja nie może być jednak uwzględniona zważywszy, że Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio - kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2008 r., III UK 6/08, niepubl.).

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. a contrario, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł w punkcie 2 sentencji postanowienia na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., Nr 490) zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym.